

Matúš Dávid nepovažuje súčasnú generáciu za stratenú

Rozhovor s Matúšom Dávidom

Matúš Dávid, redaktor RTVS, sa zhostil úlohy moderátora aj na festivale Dni detskej knihy 2017, ktorý sa tento rok konal v Piešťanoch. V rozhovore s ním sme sa dozvedeli, ako hodnotí tento festival, ale prezradil aj to, ako sa mu s Mestskou knižnicou mesta Piešťany spolupracuje.

Ako vznikla Vaša spolupráca s Mestskou knižnicou mesta Piešťany?

Musím povedať, že s pani riaditeľkou Ing. Margitou Galovou sme sa spoznali minulý rok počas projektu s názvom Celé Slovensko číta deťom. Ide o česko-slovenský projekt pôvodom z Poľska. Pripravuje ho Viera Kučerová a vždy oslovuje ďalších pracovníkov, ktorí sa venujú detskej tvorbe, knihám. A pani riaditeľka Margita Galová je naozaj povolaný človek. Pri tomto projekte sme sa spoznali, pretože som tu v mestskej knižnici moderoval jedno z podujatí tohto projektu a už vtedy mi povedala, že by ma rada oslovila do niektorých z pripravovaných projektov. Tri dni detskej knihy, ktoré sa od 10. – 12. apríla konali teraz v Piešťanoch boli práve tým momentom. Pani riaditeľka Galová sa ozvala a pripravila pre mňa nejaké podujatia, ktoré som potom slovom sprevádzal. Samozrejme, dominantní boli autori, spisovatelia a ilustrátori.

Ako sa Vám spolupracuje s mestskou knižnicou? Máte možnosť sa realizovať?

Musím povedať dve veci. Prvou z nich je, že knižnica v Piešťanoch je fascinujúca. Architektonicky ma zaujala, rovnako aj svojou výzdobou. Odkedy som tu bol prvý raz, tak vždy hovorím, že je to na 50% knižnica a na 50% galéria, úžasná galéria knižných ilustrácií. Naozaj nevedno či je to tým, že pani riaditeľka to tu má tak pod palcom, alebo je to úžasný kolektív pracovníkov. Každopádne, bude pravda asi aj jedno, aj druhé a je potrebné poznamenať aj to, že tí autori sem radi poskytujú svoje diela. Sú tu totiž obrovské steny plné výtvarných prác ilustrátorov detských kníh. Musím povedať, že knižnica sa mi naozaj páči. Tou druhou vecou je, že som začínajúci novinár, takže je pre mňa každá príležitosť obrovským obohatením. S detským divákom sa pomaly ale isto zoznamujem a zisťujem, že mi práca s ním vyhovovať asi bude. Už je to asi dva roky, čo moderujem spomínaný projekt Celé Slovensko číta deťom a festival Dni detskej knihy je už čerešnička na torte. Moderoval som šesť podujatí a všetky dopadli výborne. Deti ukazujú, že čítať chcú, že čítať vedia, a že ich to baví. Autorov mali načítaných, takže tie diskusie dopadli naozaj dobre. Musím povedať, že tento druh práce, spolu s tým ako to bolo pripravené počas všetkých dní festivalu, naozaj stál za to.

Takže podľa Vás táto generácia detí nie je stratená tak, ako sa o nej niekedy hovorí?

Určite nie je stratená. Autori stále tvoria a nové knihy, ktoré sa vydávajú stoja za to. Ako príklad uvediem mladé ilustrátorky, Danielu Olejníkovú, Márie Nerádovú, ale aj autorov Romana Brata, stále aktívneho Tomáša Janovica, Dušana Duška, Daniela Heviera, ku ktorým patria mnohí ďalší, rovnako ako aj dámy spisovateľky. Je potrebné povedať, že keď títo autori budú ďalej písať a ilustrátori ďalej kresliť, tak budeme v detských rukách stále vídavať knihu, a to je dobré.

Aký najväčší rozdiel vnímate pri práci s obecnstvom a pri príprave reportáže, kde máte možnosť natočený materiál zostrihať, ale kde chýba priama spätná väzba?

Pracovať s obecnstvom, obzvlášť detským, ktoré je spontánne, nepretvaruje sa, povie Vám rovno, čo si myslí, pretože ešte nevie klamať, a keď vie klamať, tak práve pri tejto príležitosti nechce, mi príde oveľa zaujímavejšie, energickejšie, ale aj prínosnejšie, pretože mi okamžite dáva spätnú väzbu na to, čo som povedal. Buď sa mu to páči, alebo sa mu to nepáči, preto sa musím hneď pohotovo opravovať a toho diváka zaujať. Je potrebné s ním pracovať tak, aby sa nenudil, aby mu bolo vidno v očiach zaujatosť a na perách úsmev. Keď mu zas hovorím niečo vážne, tak aby to pre neho bolo pútavé. Vtedy to je dobré. Čo sa týka diváka, ktorý je za kamerou, tak nad tým som nikdy takto nepremýšľal. Reportáž pripravujeme do večerného spravodajstva vo verejnoprávnej televízii vždy celý deň. Tam ide o to, že divák potrebuje dostať ucelenú informáciu a nemá možnosť sa ma už dodatočne nič opýtať. Takže tam je zodpovednosť postavená na tom, že to musí mať hlavu i päťu od začiatku do konca a bodka. Naopak, pri živých vystúpeniach a živých diskusiách s divákmi mi to príde na jednu stranu ľahšie, na tú druhú aj zodpovednejšie, pretože s tým divákom treba pracovať. Ak je to publikum detské, je to veľká sranda, ale musí to vyjsť a musí sa pri tom dieťa zabávať. Nemôže sa nudiť.

Užili ste si teda moderovanie podujatí na festivale Dni detskej knihy 2017?

Určite! Spomeniem najmä besedu s pánom spisovateľom Dušanom Dušekom o jeho knihe Pištáčík, ktorá vlani vyšla v novom vydaní vo vydavateľstve Slovart, a ktorú ilustroval Ďuro Balogh. Musím povedať, že to bolo úžasné, pretože deti ukázali, že čítali nielen knihu Babka na rebríku, ktorú pán Dušek napísal, ale čítali aj Pištáčika. Dokázali, že tú knihu čítali, že vedia čítať s porozumením a dokázali ju pár vetami prerozprávať, čo bolo hlavné. Pán spisovateľ sa z toho veľmi tešil. Potom sme deťom dávali skúšobné otázky, na ktoré odpovedali a následne sme ich aj knihami oceňovali. Táto beseda bola pre mňa jedným z najsilnejších momentov festivalu Dni detskej knihy 2017. Rovnako tak aj vyhodnotenie celoslovenskej výtvarnej súťaže venovanej jubileu 80. výročia narodenia p. Tomáša Janovica, kde mu k jeho jubileu deti zo základných a umeleckých škôl z celého Slovenska kreslili práce a my sme ich oceňovali, bolo tiež veľmi zaujímavé.

Veľmi pekne ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa úspechov.

Podujatie: Festival Dni detskej knihy 2017

Piešťany 12. apríla 2017

Autor rozhovoru: Martina Lešková

Účastník rozhovoru: Matúš Dávid